

opinió

EDITORIAL

La tarjeta

LA T-65, la tarjeta que facilitava el uso gratuito de los autobuses a jubilados y pensionistas obtuvo una extraordinaria acogida entre los usuarios a los que iba destinada. A pesar de que se puso en funcionamiento en un momento de bonanza económica, hubo quien consideró, probablemente con razón, que la gratuidad, especialmente en los servicios públicos generaba una sensación que a la larga se volvía contra el propio servicio pues se corre el peligro de que no se valore, de que no se tenga conciencia de su coste y de otra importante cuestión, de que se asimile mentalmente que se adquiere poco menos que un derecho natural.

Cuando llegó la crisis se puso de manifiesto que la tarjeta era insostenible e incluso injusta al considerar a todos los usuarios de la misma forma, tuviesen la renta que tuviesen. Se habló, por supuesto, de que jubilados con pensiones de cierta entidad disfrutaban de una gratuidad a la que no podían aspirar parados de larga duración que no percibían ningún subsidio.

La T-Blanca ha venido a solventar esta situación, pero la síndica terrassense, Isabel Marqués, ha advertido de la posibilidad de que se haya incurrido en un hecho irregular por parte de la administración. La T-65 es un título de transporte que, como tal, tiene la consideración de un contrato. La extinción de ese contrato la marca su fecha de caducidad. Algunas tarjetas tenían inicialmente vigencia hasta 2015, renovadas incluso después de que ya se hubiese decidido que debía sustituirse la fórmula de subvención a los jubilados por una tarjeta con precio progresivo en función de la renta. La tesis de la síndica, cuyo cometido, no olvidemos, es defender los intereses de los ciudadanos ante la administración, considera que ese "contrato" debe respetarse, mantener la vigencia de las tarjetas hasta la fecha que marcaba cada una de ellas y sustituirlas después por las nuevas T-Blanca.

NO hay ninguna duda de que no existe intencionalidad, no hay dolo, podría decirse, en la decisión del Ayuntamiento de modificar la forma de subvencionar el transporte público, pero es igualmente cierto que no se puede justificar la decisión con que se tomó en un acuerdo de pleno. El acuerdo de pleno no legitima una posible ilegalidad, por lo que está bien que el asunto se analice desde los servicios jurídicos del Ayuntamiento y se tome una decisión final conforme a derecho. La concejal Carme Labòria ya ha anunciado que el equipo de Gobierno tomará decisiones en función del resultado del estudio que se está llevando a cabo.

L'ànima russa

JOSÉ ANTONIO AGUADO

MENTRE Ucraïna està a la vora de la guerra civil al Gran Teatre del Liceu es representa aquests dies l'òpera "La llegenda de la ciutat invisible de Kitej", de Rimski-Kórsakov. Coproduït a tres bandes per l'Òpera d'Amsterdam, que el va estrenar el 2012, l'Scala de Milà i el Liceu. Aquesta òpera de Nikolai Rimski-Kórsakov és tècnicament un dels espectacles més complexos i luxosos que ha presentat el coliseu líric barceloní, mentre que el personal tècnic del Gran Teatre del Liceu realitza un acte de protesta a les portes del teatre el dia de l'estrena, protesta que va provocar el retard de mitja hora. Tot en aquesta producció adquireix proporcions gegantines: s'han necessitat quinze tràilers per descarregar els decorats i l'atrezzo, que inclou més de vint llits, dotzenes de taules i cadires de bar i exigeix amplis efectius que han obligat el teatre a contractar més d'un centenar de persones per reforçar les plantilles de cor i orquestra, personal d'escenari i figurants.

"La llegenda de la ciutat invisible de Kitej" és la penúltima de les quinze

òperes que va compondre Nicolai Rimski-Kórsakov (1844-1908) i l'última que el compositor va veure estrenada. Al Liceu va arribar el 2 de gener de 1926 i es va interrompre la seva posada en escena per culpa de la Guerra Civil. Als anys setanta va tornar al Liceu. Ara, en aquest 2014, el repartiment, l'encapçalen la soprano Svetlana Ignatovich, els tenors Dmitry Golovnin i Maxim Aksenov, els baixos Eric Halfvarson i Vladimir Ognovenko i el baríton Dimitris Tiliakos. A tots ells s'uneix un ampli repartiment coral, amb quinze personatges en escena, nodrits efectius corals i desplegament de figurants. L'òpera té quatre actes, el primer és el món pur de Fevronia, sen-

sible i subtil, amb delicades intervencions pastorals i el so dels ocells. El segon, vital i colorista, plasma el món de la taverna i Kuterma, amb essències del folklore, inclòs el so de balalaïkes. Al tercer dibuixa l'atmosfera de pregària de la comunitat catòlica amb música de bellesa extraordinària que evoca la consagració de Parsifal, i té com a brutal contrast la violència orquestral de la batalla amb els tàrtars. El quart és un epíleg que plasma la bogeria de Kuterma i el record de Fevronia. El resultat són quatre hores carregades d'adrenalina, en un dels actes en la taverna s'incendien unes cordes i el vell fantasma de l'incendi del Liceu sobrevola la sala, però tot està sota control gràcies a l'enginy vigoritzant d'una superproducció digna dels millors teatres operístics del món. Cal obrir bé l'esperit per escoltar i veure aquesta òpera espiritual, sublim, excessiva, una muntanya russa d'emocions per als cinc sentits. Una llegenda iracunda, astuta, emocionant, sobre una escenografia i una il·luminació dignes d'estudi a les aules. La seva càrrega espiritual, filosòfica i literària fa que aquesta òpera ens recordi que la cultura és com un miratge, una gran ciutat reflectida en un llac, una mica immaterial molt més gran que qualsevol cosa tangible per la qual puguem entrar en guerra uns amb els altres fins a la mort.

"La llegenda de la ciutat invisible de Kitej" és un dels espectacles més complexos que ha presentat el Liceu

Per la república catalana

ERC Y JERC TERRASSA

EL 14 d'abril, des d'ERC i JERC Terrassa commemorarem la proclamació de la República, ara fa 83 anys, considerant-nos hereus dels anhels d'aquells qui la proclamaren i per la qual lluitaren.

Per això, participarem a l'acte organitzat per la Comissió 14 d'Abril. I sí, ho fem amb estelades i al costat d'entitats i partits que desitgen la III República, però que defensen, també, el dret a l'autodeterminació del poble català, ja que és un valor inherent al republicanisme, històric defensor de la llibertat dels pobles.

La tricolor no és, doncs, la nostra

bandera, però és aquella per la qual tants catalans i catalanes s'hi deixaren la pell. Els mateixos que, aquell 14 d'abril, sortiren al carrer també amb estelades i senyeres, reivindicant la república. Per això, a aquells que ens insultaren, els responem, ben clar, que una bandera no està renyida amb l'altra i que, nosaltres, per sobre de tot, commemorarem i recordem tot allò que ha estat i està fet en pro dels valors republicans, així com també lluitem per la república catalana, convençuts que és l'única via que té la societat catalana per avançar cap a la llibertat, la dignitat i la justícia social. Per construir, entre tots i totes, una societat que abandoni la igualtat d'oportunitats, la no discriminació per raons de sexe, religió, classe social ni origen, i que sigui radicalment democràtica i oberta al món.

A aquells que ens insulten per brandar la senyera estelada, els diem, tam-

bé, que potser són ells els que no tenen tanta legitimitat. Ells, que actuen en contra del dret a decidir. Ells, que es neguen a anomenar-se un partit republicà. Ells, que, després d'anys al capdavant de l'Estat, no han avançat cap a la república. Ells, que s'omplen la boca de paraules, però no de fets.

Sense anar més lluny, canviaren, simbòlicament, el nom feixista del passeig del Comte d'Egara, fet que les JERC portem temps reclamant. Per què no ho fan realment, doncs? Són ells qui tenen el poder per fer-ho.

Sí parlem, doncs, de legitimitat, ERC i JERC Terrassa la teníem tota per ser-hi, i per fer-ho amb estelades. Perquè aquells qui defensen la república, sigui quina sigui, ho fem des del respecte i la companyonia, recordant els qui foren els nostres antecessors i lluitant per un futur millor.

Visca la república!

Diari de Terrassa

Presidente Editor:
Julián Sanz Soría
Directora Editorial:
Anna Muñoz Núñez

Director: **Pedro Millán Reyes**

Jefe de redacción: **Josep Arnero Argüello**
Jefe de redacción (Suplementos): **Jordi Estapé Madinabeitia**

Jefe de Clero: **Josep Mª Riera Pintó** Jefa de sección de Terrassa: **Laura Hernández Rojas**
Jefe de sección Deportes: **Josep Cadalso Borjas**
Coordinadora de dtComerç: **Teresa Romero Serrano**

Redacción y Administración:
Vallhonrat, 45. 08221 Terrassa

Teléfono 93 728 37 00
Fax redacción 93 728 37 19
Tel. publicidad 93 728 37 17
Fax publicidad 93 728 37 18
E-mail publicidad anuncios@diarideterrassa.es

Director General: **Raúl Sanz Álvarez**
Coord. de publicidad: **Nuria Hernández Ortega**

Depósito legal: **B-19.719-77**